

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ
ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΠΡΟΕΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΦΡΑΣΕΩΣ «ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΕΠΕΧΩΝ»

Ἡ κυρία ἔννοια τῆς λέξεως « Πρόεδρος » ὅτι πολὺ διεστράφη ἐν τῇ σημερινῇ Ἐκκλησιαστικῇ χρήσει πρὸς ἄλλο παντὶ εἶδοτι τὰ πράγματα.

Πῶς ἐπίσκοπος τυγχάνει ὡς φυσικὸς πρόεδρος τῆς ἰδίας αὐτοῦ Ἐκκλησίας ὡς δῆλον ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. « Ὁ ἐπίσκοπος προκαλεῖσθαι ὑμῶν (τῶν λαϊκῶν) ὡς θεοῦ ἀξία τετιμημένους, ἧ κρατεῖ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς ἀρχεῖ ». Ἀποφαίνονται αἱ Ἀποστολικά Διαταγαὶ (Βιβλ. Β' 28). « Ἀλλὰ γὰρ ὧδε καὶ τῶν νεῶν ἐπιτελέσας, θρόνους τε τοῖς ἀνωτάτω εἰς τὴν προτέρων τιμὴν, καὶ πρόσθετι βάθραις ἐν τάξει τῆς καθόλου κατὰ τὸ πρέπον κοσμήσας », λέγει καὶ Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῷ περὶ οἰκονομίας ἐκκλησιῶν πανηγυρικῷ (Ἐκκλ. Ἱστ. Χ κεφ. IV. 44).

Ὁ δὲ θεολόγος ὁ Γρηγόριος παριστᾷ τὴν τοῦ ἐπισκόπου προεδρείαν ὧδε λέγων ἐν ποιήματι :

Ἐξέσθαι δοκέσθαι ὑπέρβροτος, οὐχ ὑπέροφρος.

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ὄναρ τῶν ἀγνητορίων.

Οἱ δὲ μοι ἀμφιτέρωθεν ὑπεδριώνοντο γεραιοί.

Ποίμνες ἡγεμόνες ἐκκριτοὶ ἡλικία.

Οἱ δ' ἄρ' ὑποδρεστίτες ἐν εἵμασι παμφανώσιν.

Ἔστασαν ἀγγελικῆς εἰκόνες ἀγλαΐης.

Κατὰ ταύτην τῆς λέξεως τὴν ἔννοιαν καὶ ὁ ἱερός ἀσματογράφος προσαγορεύει ἐν τῷ δοξαστικῷ τοῦ ἐσπερινοῦ τὸν ἐν ἁγίοις ἱεράρχαις Νικόλαν πρόεδρον Μυρέων, ὥσπερ καὶ πράγματι ἦν ἂν ἐπίσκοπος Μυρέων ὑπάρχας.

Πῶς δ' ἐκ τῆς κυρίας ταύτης ἔννοιᾳ μετέπεσεν ἡ προσηγορία αὕτη εἰς τὴν σημερινὴν καὶ πάντη ἄτοπον καταχρηστικὴν ἔννοιαν εὐνόητον παντί, ὅταν ἀναλογισθῇ ὅτι ὁ ἱερός δεσμός τοῦ ἐπισκόπου συντελεῖται διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἱερωσύνης ἐν τῇ χειροτονίᾳ, καθ' ἣν ὠρισμένως ὁ χειροτονούμενος ἐπίσκοπος συνδέεται ἀδιαρρήκτως ὑπὸ τῆς θείας χάριτος μετὰ ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς ἐκκλησιαστικῆς παροικίας, ρητῶς ἐπικηρυχθεμένης, καὶ γίνεται ἐν μετὰ τῆς ἐκκλησίας, ἣν θεὸς ἐκκλητῆται νὰ ποιμάνῃ, ὡς ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ γυνὴ διὰ τοῦ γάμου, καὶ κεφαλὴ αὐτῆς ἀναπόσπαστος διὰ βίου, παρεκτὸς δηλονότι κανονικῶν λόγων τελείως ἀποκοπτόντων αὐτὴν πρὸς διάσωσιν τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ σώματος. Ἐντεῦθεν φυσικῶς τῷ λόγῳ ἡ μεταθεσις ἐπισκόπου ἀπὸ ἐκκλησίας εἰς ἐκκλησίαν ἦν πάντῃ ἀγνώστος τοῖς ἀρχαίοις καὶ ἥμιστα

ἐπιτρέπεται ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων. Ὅθεν οἱ τῆς ἀκριβείας τῶν πραγμάτων κριταὶ θεότατοι πατέρες ἐξ ἀνάγκης τῶν καιρικῶν περιστάσεων μετὰ τὸν Ἰβὺν αἰῶνα σχολάζουσιν παροικίας τὴν ἐπισκοπὴν, εἴτ' οὖν σχολάζοντα θρόνον, κατ' ἐπίδοσιν ἐτέρῳ ἐπισκόπῳ διδόντες, ἢ καὶ σχολάζοντι ἐκ καιρικῶν περιστάσεων, παρεχόμενον τοῖς τούτοις μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ προεδρεῖν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ πράγμασι καὶ ἐκτελεῖν ἐν γένει τὰ ἐπισκοπικὰ καθήκοντα ἐν τῇ σχολάζουσιν καὶ κατ' ἐπίδοσιν δοθείσῃ παροικίᾳ, δίχα τῆς τοῦ ἱεροῦ θρόνου ἐγκαθιδρύσεως. Διὸ καὶ ἔφερον τὸν κανονικὸν τίτλον τῆς πρώτης ὡς κυρίας μητροπόλεως ἢ ἐπισκοπῆς, μετ' ἧς ἀρχικῶς ἕκαστος συνεδέθη διὰ τῆς χειροτονίας, καὶ ἐπελεγόντο ἁπλῶς πρόεδρος τῆς κατ' ἐπίδοσιν δεδομένης. Τῆς ἀκριβείας ταύτης παρονομασίας παντελῶς ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις, δίκην πλημμύρας πρέκυσαν αἱ μεταθεσεῖς καὶ προεδρικῶς πολλὰκις γινόμεναι, ὅταν ὁ μετατιθέμενος ἐπιδιώκῃ κρείττονα θρόνον καὶ ἀνωτερον, ἢ ἀπὸ κρείττονος καὶ ἀνωτέρου ἐξ ἀνάγκης μετατίθεται εἰς κατώτερον.

Ἀλλὰ περὶ τούτου βλέπε πλεονα ἐν πραγματείᾳ περὶ τοῦ ἀμεταθέτου τῶν ἐπισκόπων, δημοσιευθείσῃ τῇ 11 Μαρτίου 1888 διὰ τῆς ἐφημερίδος « Κωνσταντινουπόλεως » § 9. ἐξ. ἐνθα (§ 7 καὶ 8) καὶ περὶ τοῦ τί ἐστὶ σχολάζουσα ἐκκλησία καὶ τί σχολάζων ἐπίσκοπος.

Σημειωτέον ὅτι καὶ τὴν σήμερον ὁ ἐν ξένῃ παροικίᾳ καὶ ἀδείᾳ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ἐπισκόπου ἱερουργῶν ἐπίσκοπος δὲν δύναται νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐν τῷ συνθρόνῳ διὸ καὶ αἱ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκδόσεις ἀδείας ἐπιτελέσεως τῆς θείας λειτουργίας πρὸς τοὺς παρεπιδημοῦντας μητροπολίτας ἐπισκόπους, ρητῶς ἀναφέρουσι τὸν τύπον « Δίχα τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως ».

Ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς φράσεως « Καὶ τὸν τόπον » ρητέον ἐν προσθήκαις μόρα εἰς τὰ ἐτέραις εἰρημένα, ὅτι ἱκανῶς σαφηνίζουσιν αὐτὴν τὰ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἀπαντῶντα τὰδε. « Γρηγόριος πρεσβύτερος καὶ τόπον ἐπέχων τοῦ ἐπισκόπου Σμύρνης » (πράξ. Α' καὶ Β') « Ἀντώνιος μοναχὸς τοποτηρητὴς Σμύρνης ». (πράξ. Δ' καὶ Ζ').

Ἐν Σμύρνῃ 14 Ἰουνίου 1893.

Σημ. Ἡ παρούσα γνωμοδότησις ἐστὶν ἀπὸ τῆς Μεσαιωνολογικῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ τοῦ **σεβασμ. μητροπολίτου Σμύρνης κ. Βασιλείου** ἐπὶ ζητήματος, ὅπερ ἀπασχολεῖ τὴν Ἑταιρίαν ἀπὸ ἐξ μηνῶν.

∞ Ἀντοχή εἰς τὸ ψῦχος. — Ὁ πρό τινο; καιροῦ θάνατος ἐκατονταετοῦς Ἰταλοῦ ἐν Νόρφολκ πόλει τινὲ τῆς Ἀμερικῆς οὐτινος ἡ πολὺτροπος βιογραφία περιλαμβάνει καὶ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Grande Armée τοῦ Ναπολέοντος κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ρωσικῆς ἐκστρατείας τοῦ 1812 ὑπομνησκει τὴν ἀλήθειαν ὅτι ἐξ ὅλου τοῦ μεγάλου καὶ πολλοῦ στρατοῦ, τὸ Νεαπολιτανὸν τάγμα ἐκ 10,000 ἀνδρῶν συνστάμενον ἀνέστη εἰς τὸ ψῦχος καὶ τὰς στερήσεις πολλῶν πλέον ἢ τὰ ἄλλα τάγματα τὰ συλλεγέμενα κυρίως ἐκ τῆς βορειοδυτικῆς καὶ κεντρικῆς Εὐρώπης. Τοσοῦτον ἐνδιαφέρον καὶ ἀπροσδόκητον ἦτο τὸ φαινόμενον τοῦτο τὸ ἐξιστορηθὲν παρὰ τοῦ βαρὼν Larrey ἀρχηγοῦ τοῦ ἱατρικοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ τοῦ Ναπολέοντος, ὥστε οἱ τότε φυσιολόγοι καὶ ὑγειονόμοι, πολλὰς ἐποίησαν ἐξηγήσεις — ἐξηγήσεις ἀναζωπυρηθείσας καὶ ἐλεγχθείσας διαρκούσης τῆς Κριμαϊκῆς ἐκστρατείας πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν ὅτε καὶ πάλιν τὰ Ἰταλικά τάγματα τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων εὐρέθησαν ὅτι ὑπέφερον ὀλιγώτερον ἐκ τοῦ ρωσικοῦ χειμῶνος καὶ ἀνέστησαν εἰς τὰς προσβολὰς αὐτοῦ γενναϊότερον ἢ οἱ Γάλλοι καὶ Βρεττανοὶ συστρατιῶται αὐτῶν. Ἡ περὶ αὐτοῦ γεννημένη σκέψις εἶναι ὅτι οἱ Ἰταλοὶ γεννηθέντες καὶ ἀνατραφέντες ἐν τῇ εὐηλίᾳ Μεσημβρίας κατεῖχον τοσοῦτον θερμὸν ἐν τοῖς νευρικοῖς συστήμασιν αὐτῶν ὥστε ἐκ τῆς προμηθείας ταύτης διετήρουν πρὸς τὴν ἰκανὴν, καὶ κατεῖχον αὐτὴν καὶ ἀρῶν ἔτι οἱ τῶν βορειοτέρων καὶ τραχυτέρων κλιμάτων στρατολογηθέντες ἐταῖροι αὐτῶν εἶχον παντελῶς ἐξιδεῦσαι τὸ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχον θερμὸν. Ἡ ἄνω παρατήρησις ὑπεστηρίχθη καὶ ἐκ τῆς πείρας ἄλλων Ἰταλῶν οἵτινες ὡς διδάσκαλοι ἢ τεχνῖται ἐγκατεστάθησαν εἰς Ἀγγλικὰ ἢ Σκωτικὰ ἐκπαιδευτικὰ κέντρα· οὕτω πράγματι ἀκοπώτερον ἀνέστησαν εἰς τὸν πρῶτον τοῦ Βορρᾶ χειμῶνα κατὰ τὸ πρῶτον δηλαδὴ ἔτος τῆς ἐκείνων διαμονῆς ἢ κατὰ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον, καθ' ὃν καιρὸν ἡ προμήθεια τοῦ θερμογόνου αὐτῶν ἐξηντλήθη καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν εἰς τεχνητὰς ἀναπαύσεις, ἅς κατ' ἀρχὰς ἀπαστρέφοντο.

Ἀποικοὶ τῆς Αὐστραλίας καὶ Ἀγγλοῖνδοι ἀξιωματικοὶ κατὰ τὴν εἰς τὴν γενέτειραν ἐπάνοδον αὐτῶν παρομοίαν ἐμαρτύρουν πεῖραν, τὸ δὲ κατόπιν ἐμφανισθὲν ἔργον τοῦ Claude Bernard « Chaleur Animale (1876) Claude Bernard ἡμεῖς νευσεύον ἐπιστημονικῶς τὴν δημώδη ταύτην παρατήρησιν.

Ἀναμιμνήσκω κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ρωσικῶν ἐκστρατειῶν τὰ Ἰταλικά στρατεύματα εὐρεθέντα ἀντιμέτωπα πρὸς τοιοῦτον κλίμα ὅπως νέον δι' αὐτὰ

καὶ τοσοῦτον ὄρυμεις χειμῶνας, ἡσθάνθησαν τὸν διαπεραστικὸν καὶ λίαν ὀδυνηρὸν αἶρα ὡς ἀναρρωστικὴν καὶ ἐμψυχωτικὴν ἐπιρροὴν μᾶλλον ἢ ὡς καταβάλλουσαν καὶ καταστελλούσαν καὶ κατὰ τὰς ὀλίγας ἐβδομάδας τῆς ὑποταγῆς αὐτῶν εἰς τοὺς νέους κλιματικούς ὅρους, τὸ νευρικὸν αὐτῶν σύστημα συνεμωρφώθη διὰ μόνης τῆς περισσοτέρας παραγωγῆς ἢ τῆς ἀπώλειας τῆς θερμότητος αὐτῶν. Ἀλλ' ἡδὴ ἐγείρεται — τὸ ζήτημα — ἦτο δυνατόν ἢ πρὸς τοὺς νεωτέρους τοῦτους κλιματικούς ὅρους συμφωνίαν τοῦ συστήματος αὐτῶν νὰ ἐξακολουθῇ ὑπὸ τὴν αὐτὴν βαθμὴν καὶ κατὰ τὴν ἐπόμενον χειμῶνα ὡς κατὰ τοὺς προηγουμένους; Ἡ πεῖρα κατέδειξε τὸναντίον ἢ δὲ μακρυαῖα Ἰταλῶν ἰδιωτῶν διαμεινάντων ἐπὶ πολὺ ἐν ταῖς Βρεττανικαῖς νήσοις ὡς καὶ τῶν αὐστραλιανῶν ἀποίκων καὶ Ἀγγλοῖνδων περὶ ὧν ἀνωτέρω εἶπμεν καταλήγει εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα. Ὅπωςδὲποτε ἐν τῇ ἐξηγήσει τοῦ φαινομένου δὲν πρέπει νὰ παρίδωμεν καὶ ἕτερον τι τοῦτο δ' εἶναι ἡ περισσοτέρα ἐγκράτεια καὶ ἀποχή ποτῶν τοῦ κατωίκου τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ Βορρᾶ. Εἰς τὸν πρῶτον — καὶ τοῦτο παρετηρήθη ἰδίως κατὰ τὴν ἀπὸ Μόσχας ἀποχώρησιν — ἡ κατὰ κράτος ἢ καὶ αὐτὴ ἡ μετρία χρῆσις τοῦ αἰνιπνεύματος ἦτο πάντῃ ἀγνωστος. Ἡ ἀποχή αὕτη ἦτο πλεονέκτημα τῶν Ἰταλῶν οὐδὲν ἑσπερῶν οἱ στρατιῶται τοῦ Βορρᾶ, ὡς ὁ Walter Scott ζωηρῶς ἐξιστορεῖ ἐσπεύον πρὸς τὸ Cognac ἢ τὸ Vodka ὑπόταν παρίσταται αὐτοῖς εὐκαιρία, καὶ θεώρουν ἐκ τουτοῦ εὐδαίμονας καὶ εὐτυχεῖς ἐὰν ἡδύναντο ν' ἀγοράσωσιν « ὥρας τινὰς ἀναισθησίας » διὰ τῶν θερμάντικων τῶντων καὶ μεθυστικῶν ποτῶν. Ὁπότε πάλιν οἱ Ἰταλοὶ ἐν γένει καὶ ἰδίως οἱ Νεαπολιτανοὶ συνειθισμένον εἰς τὰ μέτρια φαγητὰ τῶν μακαρονίων καὶ τὰς σαλάτας, ἡσθάνθησαν τὴν λιμνηνίαν τῶν βεβιασμένων στρατιῶν πολὺ ὀλιγώτερον ἢ οἱ Γάλλοι καὶ Τεῦτνες σύντροφοι αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῇ καὶ ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐνδυμασίας τῶν Νεαπολιτανῶν ἀρκουμένων καὶ κατὰ ἐκτάκτως ψυχροῦς χειμῶνας εἰς ὀλιγώτεραν τεχνητὴν θερμότητα ἐνδυμάτων καὶ καυσίμου ὕλης ἢ ὅσον αἱ βόρειαι φυλαί.

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Public Opinion).

ΕΡΜΙΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ.

∞ Ἡ τῆς Φωτογραφίας ἐφαρμογὴ εἰς τὴν ἀστρονομίαν ἔδωκε διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἀστεροειδῶν σημαντικὰ ἀποτελέσματα. Ἐνὼ διὰ τῶν ἀρχαίων μεθόδων αἱ ἀνακαλύψεις διὰ τὴν περίοδον τοῦ 1872 — 92 δὲν ὑπερέβησαν τοὺς ἀριθμοὺς 1 ἕως 2 κατ' ἕτος, ἀνέβησαν εἰς 29 διὰ τὸ ἔτος 1892, καὶ μόνον

κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους ὁ κ. Charlois ἐκ Νικαίας καὶ ὁ κ. Wolf Heidelberg ἀνεκάλυψαν διὰ τῆς φωτογραφίας 25 νέους ἀστεριδεῖς.

Αἱ ἀρνητικαὶ πλάκες ἐπιτυγχάνονται δι' ἐκθέσεως, ἥς ἡ διάρκεια πρέπει νὰ εἴναι 3—5 ὥρων. Αἱ εἰκόνες τῶν ἀπλανῶν εἶναι στρογγύλαι καὶ καθαραὶ ἐνῷ αἱ τῶν πλανητῶν καὶ πλανητοειδῶν ἀναγνωρίζονται εὐθὺς ἀπὸ τὸ ἐπίμηκες τοῦ σχήματός των ὀφειλόμενον εἰς τὴν φύσιν τῆς τροχίᾳς των.

Πλησιάζει τὸ τριῶδιον καὶ οἱ χοροὶ θ' ἀρχίσουν. Δύνασθε ἦδη ὥραται χρεύτρια νὰ ἐτοιμάζετε τὰς στολὰς ὑμῶν καὶ νὰ παραλείψετε διὰ . . . τὸν χορόν. Ἐσκέφθητε ὅμως ποτὲ περὶ τῆς εὐθύνης τῶν χορευτῶν σας ; — . . . ; Ἀπρεῖτε καὶ ἔχετε δίκαιον, εἴθε πολὺ ποιητικαὶ διὰ νὰ σκέπτεσθε δι' εὐθύνας, ἀλλὰ αἱ ξανθαὶ τῆς Ἀλθιώνος κόραι πρακτικότεραι, μ' ὅλον τὸ βάθος τῶν γαλαῶν ὀφθαλμῶν των ἐσκέφθησαν νὰ καθορίσωσι τὰς εὐθύνας. Νεαρὰ κάτοικος τῆς New York, χορεύουσα ἔπασσε καὶ ἔσπασε τὴν κνήμην της, ἐπ' ᾧ ἐνάγει ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων τὴν χορευτὴν της τὸν ὅποιον κατηγορεῖ ἐπὶ ἀδεξιότητι καὶ τὸν ὅποιον καθιστᾷ ὑπεύθυνον τοῦ δυστυχήματός της. Ἰδοὺ ἡ παράδοξος δίκη τῆς ὁποίας ἡ ἐξελίξις πολὺ θὰ κινήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν χρευτῶν. Ἡ «Φιλολογικὴ Ἠχώ» ἔλαβε μέτρα ὅπως ἐγκρίτως κοινοποιήσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας της τὰ πρακτικὰ καὶ τὴν σχετικὴν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

N.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Τὸ τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Ἀλ : Κωνσταντινίδου πασᾶ ἐξεδόθη τελευταῖον, τύπος Νεολόγου, Μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ὁμιλουμένης καὶ γραφομένης ἐλληνικῆς γλώσσης — (οὐσοῦλι-λιεάνι-ρουμί). Περὶ τοῦ πρωτοφανοῦς εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ βιβλίου, περὶ τῆς εὐμεθοῦς αὐτοῦ, περὶ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ οὐ μόνον εἰς τοὺς ἐπιεμένους νὰ ἐκμάθωσιν τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν συμπολίτας ἡμῶν ὁθωμανοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν ἱκανὰ ἐν τῷ τύπῳ ἐρρήθησαν καὶ ἐγράφησαν. Σύστασις τοῦ βιβλίου εἶναι νομίζομεν αὐτὸ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως ὅστις ἐπρίκισε τὰ σχολεῖα ἡμῶν ἀπὸ δύο δεκαετηρίδων διὰ διαφόρων διδακτικῶν καὶ ὠφελίμων βιβλίων καὶ μεθόδων πρὸς σπουδὴν τῆς γλώσσης τοῦ κράτους καὶ ἡ

τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ὑπουργείου διαταγὴ πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς Μεθόδου εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ εἰς παρρησίας σχολάς. Τὸ βιβλίον πωλεῖται ἐν Γαλατῇ παρὰ τοῦ βιβλιοπωλείου Δεπάστα.

Ἦγγέλθη ἤδη πρὸ πολλοῦ ἡ ἔκδοσις τοῦ πρώτου τεύχους τοῦ ἐν τοῖς Ἡθικοῖς Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως ἀπιτεθησαυρισμένου θησαυροῦ Παιδαγωγικῶν γνώσεων ὑπὸ τοῦ ἐλλυγίμου καὶ γνωστοῦ γυμνασιάρχου κ. Χριστ. Σαμαρτσίδου. Ἡ ἐν μικρῷ 16ῳ μετα προλόγου κατὰ τεύχη ἔκδοσις τῶν παντῶν ἀποφθεγμάτων τοῦ Ἡθικοφιλοσόφου Πλουτάρχου ἔσται πάντως παντὸς οἰκογενειάρχου ἐγκόλπιον καὶ παντὸς διδασκάλου, ὅστις ἐξ ἐνὸς ἢ δύο ἀποφθεγμάτων ἀφορμώμενος δύναται νὰ συντάσῃ λόγους καὶ νὰ παιδαγωγῇ τοὺς χρεῖαν ὀρθῶν συμβουλῶν ἔχοντας. Ὁ κ. Χριστ. Σαμαρτσίδης εὐχαρίστως διέθεκεν ἑκατοντάδα τοῦ πρώτου τούτου τεύχους πρὸς πώλησιν ἐν τοῖς καταστήμασιν τῶν βιβλιοπωλείων Ἀδελφῶν Σφύρα καὶ τῶν ἀδελφῶν Νοτάρη ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαρουσίας ἐλληνικῆς κοινότητος Ἐρζερούμ (Θεοδοσιουπόλεως). Οἱ φιλόμουσοι καὶ φιλότιμοι προσκαλοῦνται ν' ἀγοράσωσι ταῦτα ἀποβλέποντες οὕτω εἰς τὸν διπλὸν σκοπὸν τῆς τε ἑαυτῶν καὶ τῆς τῶν ἄλλων εὐεργεσίας. Τὸ τεῦχος πωλεῖται ἀντὶ τετάρτου μεδζιτιέ.

— Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ νέου ἔτους ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις Τουρκοελληνικοῦ Λεξικοῦ ὀφειλομένης εἰς τὴν φιλοπονίαν τοῦ καλοῦ συνεργάτου τῆς Φιλολογικῆς Ἠχοῦς κ. Γρηγορίου Κακάβα. Τὸ λεξικὸν τοῦτο, ὡς ἤδη ἐν ταῖς ἐπὶ τούτῳ ἀγγελίαις δημοσιεύεται, ἔσται θησαυρὸς οὐ μόνον λεξων καὶ φράσεων, ἀλλὰ καὶ ἰδιωτισμῶν, παροιμιῶν, ὄρων ἐπιστημονικῶν ἀπαντῶντων ἐν τῇ τουρκικῇ γλώσσῃ, καὶ δὴ θὰ περιέχῃ κατὰλληλον Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν τουρκικὴν Λεξικογραφίαν καὶ φιλολογίαν καὶ θὰ συνοδεύεται ὑπὸ παραρτήματος Γεωγραφικῶν καὶ Ἱστορικῶν ὀνομάτων. Γινώσκομεν τὸ βαρὺ τοῦ ἐπιχειρήματος, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄκραν ἐπιμονὴν καὶ φιλοπονίαν τοῦ κ. Κακάβα, ἐφ' ᾧ πεπείσμεθα ὅτι τὸ ἔργον ἅμα τῇ ἐγγραφῇ ἱκανῶν συνδρομητῶν χωρήσει τὸν εὐθὺν καὶ κανονικὸν τῆς ἐκδόσεως δρόμον, ἥτοι τὸν ἀνὰ φυλλάδια κατὰ δεκαπενθημερίαν. Τὸ ἔργον συμπληρώσουσι 50 φυλλάδια ἥτοι διπλάσια τυπογραφικὰ φύλλα τιμηθήσεται δὲ ἀντὶ 60 γροσίων διὰ τὴν προπληρώσωντα ἐφάπαξ, ἢ 75 εἰς τὸν λαμβάνοντα αὐτὸ κατὰ φυλλάδια, (ἥτοι ἀνὰ 60 παραδες). Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῶν κ. Ἀδελφῶν Νοτάρη δέον ν' ἀπευθύνωνται οἱ συνδρομηταί.

B. A. M.